

РЕШЕНИЕ

№ 3027

гр. София, 05.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 07.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1091** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано заедно от членовете на Управителния съвет (УС) – В. М. и М. М., срещу ЗАПОВЕД № РД-18-51/03.11.2011г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър. С процесния административен акт, на основание чл.49, ал.1 ЗКИР, са одобрени кадастралната карта и кадастралните регистри за землището на [населено място] (без територията на Природен парк П.), район „П.” – Столична община (СО).

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорваната Заповед, В ЧАСТТА за имот с идентификатор 04234.6970.1436.7 – сграда за енергопроизводство, представляваща енергиен обект, по смисъла на §1, т.23 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката (ДР ЗЕ). Жалбоподателят претендира, че незаконосъобразно в одобрения кадастрален регистър не са отразени данните за собствеността върху процесния имот - трансформаторен пост, тъй като последният е деклариран и за него са заплащани дължимите данъци и такси. Счита, че административният орган е бил длъжен да събере данни за собствеността върху имота по реда на чл.37, ал.1 и чл.38, ал.1, т.3 ЗКИР, включително като ги изиска от органите на Националната агенция за приходите (НАП) и от собственика. Моли съда да постанови решение, с което да отмени Заповед № РД-18-51/ 03.11.2011г., в оспорваната ѝ част, както и да върне административната преписка на ответника със задължителни указания за отразяване на енергийния обект и неговото предназначение в кадастралната карта, както и за

вписване на [фирма] в кадастралния регистър като собственик на имот с идентификатор 04234.6970.1436.7. Претендира да му бъдат възстановени направените разноски по водене делото пред настоящата инстанция.

Ответникът – изпълнителен директор на АГЕНЦИЯТА по ГЕОДЕЗИЯ КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР, редовно уведомен за образуваното съдебно производство – не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – район „П.“, Столична община, представлявана от кмета, не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Подадена е в преклузивния срок за оспорване по чл. 49, ал.2 ЗКИР, от активно легитимирано лице, с правен интерес. Настоящият състав приема, че жалбоподателят е „заинтересовано лице” по смисъла на чл.49, ал.1 ЗКИР, доколкото претендира да е съсобственик на недвижим имот, който непосредствено се засяга от процесната Заповед.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените в жалбата оплаквания и извърши проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

ЗАПОВЕД № РД-18-51/ 03.11.2011г. е издадена от компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл.49, ал.1 ЗКИР.

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени, и които да мотивират неговата отмяна. В съответствие с разпоредбата на чл.35, ал.1 ЗКИР административното производство по създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри за територията на район „П.“ – СО е открито със Заповед № 16-4/ 19.02.2008г. на изпълнителния директор на А. (л.12). Тази Заповед е обнародвана в Държавен вестник, бр. 27/ 11.03.2008г. и е разгласена чрез средствата за масово осведомяване - чл.35, ал.3 ЗКИР (л.23-25). Съдържанието на Заповедта съответства на изискването на ал.2 на чл.35 ЗКИР: определен е районът за който ще се изработват кадастрална карта и кадастрални регистри, правоспособното лице на което се възлага дейността по изработването, графикът за извършване на дейностите, както и срокът за означаване на границите на поземлените имоти (ПИ). Изработените кадастрална карта и кадастрални регистри за процесната част от територията на район „П.“ са приети от службата по геодезия, картография и кадастър с Протокол № КД-10-23-62/ 12.11.2009г. (л.27-30) и са обявени на заинтересованите лица по предвидения в чл.46, ал.1 ЗКИР ред – чрез обнародване в Държавен вестник, бр. 63/ 13.08.2010г. (л.31).

Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства, в съответствие с правомощието по чл.46, ал.2 ЗКИР, жалбоподателят да е направил възражения пред службата по геодезия, картография и кадастър относно отразените в приетата кадастрална карта и кадастрален регистър данни за процесния имот с идентификатор 04234.6970.1436.7. След изтичане на срока за възражения и допуснатите по чл.47, ал.1

ЗКИР изменения в приетите кадастрална карта и кадастрални регистри, административният орган е постановил оспорваната Заповед, с което е приключило производството по чл.35 – чл.50 ЗКИР.

Настоящият решаващ състав приема, че Заповед № РД-18-51/ 03.11.2011г., в оспорваната ѝ част, е съответна на материалноправните норми и на целта на закона.

Съгласно легалното определение на чл.2, ал.1 ЗКИР кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Р. България набирани, представяни, поддържани в актуално състояние и съхранявани по установен от този закон ред. По смисъла на <http://pravo5.ciela.net/Dispatcher.aspx?Destination=RefDocs&Method=RefsFromActs&DocId=2134918656&IdType=1&No=24&SubNo=0&IdItem=29&DocTitle=%D0%97%D0%90%D0%9A%D0%9E%D0%9D%20%D0%97%D0%90%20%D0%9A%D0%90%D0%94%D0%90%D0%A1%D0%A2%D0%AA%D0%A0%D0%90%20%D0%98%20%D0%98%D0%9C%D0%9E%D0%A2%D0%9D%D0%98%D0%AF%20%D0%A0%D0%95%D0%93%D0%98%D0%A1%D0%A2%D0%AA%D0%A0&lang=bg-BG> чл. 24 ЗКИР основна единица на кадастъра е поземленият имот, определен с граници съобразно правото на собственост. В чл.41 ЗКИР и чл.41 от Наредба №3/ 28.04.2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Наредба №3) е предвидено, че кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни от карти, планове, регистри и други източници, одобрени по предвидения законов ред и от геодезически или фотограметрични измервания.

В производството по чл.35 – чл.50 ЗКИР основните данни които са предмет на кадастъра по чл.27, ал.1, т.1 и чл.30, ал.2, т.2 се предоставят на А. по реда на чл.36, чл.37 и чл.38. В рамките на това производство заинтересованите лица са активно легитимирани да предоставят данни относно границите и собствеността на имотите си. В процесния случай в тежест на жалбоподателя е било да удостовери настъпилите през 2000г. и 2008г. промени в собствеността върху процесния обект - трансформаторен пост. По делото не са ангажирани доказателства в рамките на производството по създаване на процесните кадастрална карта и кадастрални регистри жалбоподателят да се е легитимирал като собственик на имот с идентификатор 04234.6970.1436.7 по реда, установен в ЗКИР и подзаконовите нормативни актове. В този смисъл съдът приема, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл.39, ал.3 от Наредба №3 да представи доказателства, удостоверяващи правата му върху процесния имот.

След приключване на производството по създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри по чл.49, ал.1 ЗКИР за жалбоподателят остава открита възможността да поиска изменение в отразените данни за процесния имот в производство по отстраняване на непълноти и грешки, по реда и при условията на чл.53 и сл. ЗКИР.

Предвид изложеното, съдът приема, че ЗАПОВЕД № РД-18-51/ 03.11.2011г., в оспорваната ѝ част, е валиден и законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл. 172 ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. -

град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД № РД-18-51/03.11.2011г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния Административен Съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова